

VÒNG TAY TIẾP ĐÓN RỘNG MỞ CỦA CHA SỞ

Mùa Chay Thánh 2010 nơi Đền Thánh Đức Mẹ Mân Côi Pompei ở miền Nam nước Ý diễn ra cuộc trao giải thưởng Bartolo Longo Đức Ái và Chứng Nhân Đức Tin. Một trong các người trúng giải có ông Paolo Brosio một ký giả kiêm văn sĩ người Ý làm việc cho Đài Truyền Thanh Truyền Hình RAI. Trước khi hân hoan nhận Giải Thưởng, hay nói đúng hơn, trước khi trở về với THIÊN CHÚA và gặp gỡ Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc, ông đã trải qua những kinh nghiệm đau thương trong cuộc sống. Xin nhường lời cho ông Paolo Brosio.

Làm việc trong ngành kịch nghệ sân khấu không ngăn trở việc chăm sóc cuộc sống nội tâm. Thế nhưng có rất ít nghệ sĩ biết dung hòa nối kết giữa cuộc sống nghề nghiệp và việc thực hành đạo. Đây cũng là trường hợp của chính tôi. Ngay từ năm 18 tuổi tôi đã thành công và trở thành người nổi tiếng. Đáng buồn thay, trong cuộc đời tôi không có chỗ đứng cho Đức Tin Công Giáo. Cái khát vọng - cái tham vọng - tìm kiếm cho bằng được con đường công danh sự nghiệp rạng rỡ đã đưa tôi từ từ lìa xa THIÊN CHÚA, mặc dầu gia đình tôi là một gia đình Công Giáo sống đạo thật chân thành. Trong thời gian dài, gia đình tôi rất đau khổ về lối sống bất chính bất trung bất xứng của tôi.

Tôi là con trai duy nhất và có lẽ vì lý do này mà ảnh hưởng của thân mẫu quá lớn trong cuộc đời tôi. Do đó vào năm 20 tuổi tôi quyết định cắt đứt mọi liên hệ với gia đình và ra đi tìm kiếm một lối sống độc lập. Tôi muốn tự làm nên con đường sự nghiệp cho mình và thực hiện mọi ước mơ của tuổi trẻ. Đây cũng là lý do gây đau khổ rất nhiều cho Cha Mẹ tôi. Những điều tôi muốn không hẳn là những điều Cha Mẹ tôi cũng muốn! May mắn thay trên đường tôi đi, có sự hiện diện triu mến của Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc. Chính Đức Mẹ MARIA đã cứu sống tôi. Và khi bạn được một người cứu sống thì bạn phải trả lại ân nghĩa bằng mọi giá. Đó cũng là điều tôi làm với Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Tôi trao phó cho Đức Mẹ tất cả những gì tôi có, những gì thuộc về cuộc đời tôi.

Tôi xin thuật lại biến cố đưa tôi trở về với Đức Tin Công Giáo. Một biến cố vô cùng đau thương. Năm ấy tôi 17 tuổi và vị hôn thê của tôi mang thai. Giải pháp duy nhất lúc ấy cho cả hai thiếu niên chúng tôi là phá thai! Phá thai đối với tôi là giải pháp tốt giúp tôi thoát gánh nặng, nhưng lại là nỗi buồn bao la mênh mông gieo vào lòng vị hôn thê bé nhỏ của tôi. Vết thương sâu thẳm tôi gây cho nàng cũng trở thành vết thương sâu thẳm tôi mang trong mình, mãi mãi cho đến ngày hôm nay! Chính vì vết thương này mà sau đó tôi đã quyết định không muốn có con cái. Và chọn lựa này lại là nguyên nhân đau thương làm đổ vỡ hai cuộc hôn nhân của tôi.

Rồi đến cái chết của hiền phụ tôi. Hay nói đúng hơn, sự kiện tôi không có mặt bên hiền phụ trong những giây phút hấp hối đau thương cuối cùng của người, bởi vì lúc đó tôi quá bận rộn với công việc của một ký giả làm việc cho Đài RAI! Khi hung tin thân phụ từ trần đến với tôi, tôi bỗng cảm thấy "buồn nôn" đối với

cuộc sống tôi đang theo đuổi. Rồi đến vụ người ta đặt chất nổ làm cháy rụi một cơ sở của tôi. Sau cùng là cuộc ly thân với người vợ thứ hai của tôi - nàng tên Gretel - người vợ mà tôi yêu thương vô bờ. Tôi yêu nàng nhưng lại đại dột hờ-hững trong việc chăm sóc nàng đến độ bị mất nàng! Ôi cái mất-mát do chính lỗi của tôi đã làm tôi đau đớn biết là chừng nào! Sau một loạt các thất bại, các kinh nghiệm đau thương đó, tôi bắt đầu uống rượu, dùng ma-túy và lặn xả vào các cuộc ăn chơi trác táng, dâm loạn cuồng điên.

Đang trên bờ vực thẳm như thế thì tôi may mắn có cuộc gặp gỡ với Cha Sở của tôi. Đôi vòng tay Cha Sở rộng mở ôm tôi vào lòng như một người cha - người cha mà tôi không còn nữa - đã thức tỉnh lương tâm tôi, thức tỉnh cuộc đời tôi và trao ban sức mạnh khiến tôi có thể can đảm đứng lên. Từ đây tôi có thể ngẩng mặt nhìn Trời và bắt đầu lại từ đầu, không nao núng không hoảng sợ.

... "Anh chị em đã chết vì những sa ngã và tội lỗi của anh chị em. Xưa kia anh chị em đã sống trong đó theo trào lưu của thế gian này, theo tên thủ lãnh nắm giữ quyền lực trên không trung, tên ác thần hiện đang hoạt động trên những kẻ không vâng phục .. Nhưng THIÊN CHÚA giàu lòng thương xót và rất mực yêu mến chúng ta, nên dầu chúng ta đã chết vì sa ngã, Người cũng đã cho chúng ta được cùng sống với Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Chính do ân sủng mà anh chị em được cứu độ! Người đã cho chúng ta được cùng sống lại và cùng ngự trị với Đức Chúa GIÊSU KITÔ trên cõi trời" (Êphêxô 2,1-6).

("Il Rosario e la Nuova Pompei" Anno 126, n. 3, Aprile 2010, trang 11)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt